

חדון העצמות

(של הרב גורן)

פצע בראש

הארכיאולוג ד"ר יגאל שילה על רקע חפירות „עיר דוד“.
למרות ששילה מיתן את עבודות החפירה במקום, הותקפו
הוא ואנשיו עלידי חרדים קיצוניים. שילה נפגע בפניו מאבן, אך מבטיח להמשיך לחפור.

עדיפי הירייה הראשונה איאפשר
היה לנחש את מימדי הקרב הגדול.
לפני כחודשיים הגיע למטה מרחב ירושלים
של המישטרה אכרך וביקש להגיש תלונה
נגד ארכיאולוג. האכרך, עמרם ברוש, התי
לונן נגד הארכיאולוג יגאל שילה על שהוא
מחלל קברים. בכך שהוא חופר במורד הי
דרומי של הרהבת.

חוקריהמישטרה יצאו לאתר החפירות,
שבשיפולי ואדי חילווי בירושלים. הם מצי
או במקום כמה עשרות צעירים מצויידים
במקושים קטנים, בסליעפרי, באתים ובי
הרבה התלהבות. על צעירים אלה ניצח
הארכיאולוג יגאל שילה. כשלידו עוזרת
אשתו תמי. שילה, שנדהם מהופעת חוקי
רייהמישטרה, הציג בפניהם רשיוןחפירה
מטעם אגףהעתיקות של מישרדיהחינוך.
לעמרם ברוש נמסר שהחפירה היא חוקית
ושלתלונתו אין כל בסיס.

הצהרת

מילחמה

רמשך חודשי המשיכו החפירות ללא
כל הפרעה, עד שבי14 ביולי הגיע
חילהחלוץ של הקנאים הדתיים, אברכים,
שווהו אחריכך כתושבי מאה שערים, הי
גיעו לאתרהחפירות, המכונה עירדודי,

הסיירת הקדושה

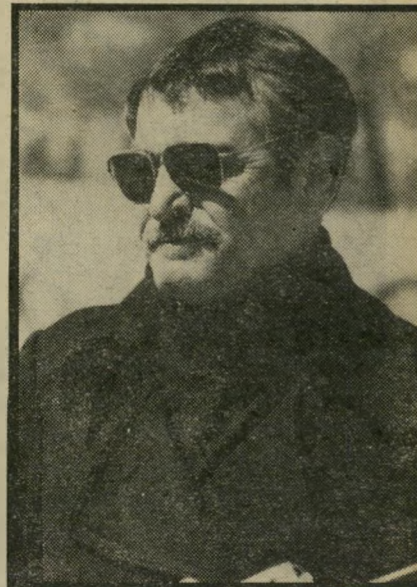
על אתר החפירות הארכיאולוגיות, עיר דוד,
למרות שהמהומות, נזעקים
שוטרים רכובים על
סוסים ממשיכים לשמור

החינוך וזולון המר ודרשו לשלול את
רשיוןחפירה מקבוצת שילה. לטענתם,
נמצא במקום ביתקברות יהודי, והחפירה
מחללת את קדושת המתים. לפי טענת
שילה, שנתמכה עלידי חבריו למיקצוע,
אנשי אגףהעתיקות, אין בעירדודי שום
סימן לבית קברות.

כשלושה שבועות המשיכו הארכיאולוגים
לעבוד בשקט. ביום השני לפני שבוע
פרצו כ-300 חרדים לתוך אתר החפירות,
השתלטו עליו, פצעו את שילה והסתלקו
רק כשהופיעה המישטרה.

מפקד מרחב ירושלים של המישטרה,
תתיצב רחמים קומפורט, החליט לנקוט
הפעם בידרחוקה. הוא הורה לעצור שמונה
מבין החרדים ולא הסכים לשחררם. למ
רות הלחצים שהופעלו עליו, האברכים
שוחררו עלידי שופט, והוגש נגדם כתב
אישום.

תגובת מאה שערים לא איחרה לבוא.
למחרת יצאו אלפים מבני השכונה לרחוב,
הבעירו צמיגים והשליכו אבנים על עובי
רים ושבים ועל מכוניות חולפות. מפקדי
מישטרת ירושלים היו מוכנים לכך, עוד
קודם הצהיר הרב הראשי, שלמה גורן,
הצהרתמילחמה על החפירות. הוא שלל
אותן, וטען שהארכיאולוגים הפרו הסכם
חתום, בינם ובין החוגים הדתיים, לפיו הם
לא ימשיכו בעבודה. כאשר גם הרב הציוני
אומר שהחפירות מהוות חילולקודש, מתני
רים החרדים הקנאים כל רסן.

יד קשה

מפקד מישטרת ירו
שלים, תתיצב רח
מיט קומפורט, החליט הפעם על נקיטת
ידקשה נגד הדתיים המשתוללים, החולטה
שהוכיחה עצמה כנכונה, ההחומות פסקו.

החלו להתפרע, להרוס את המיבנים שהוקי
מו במקום ולהכות את החופרים. המישט
רה שהוועקה למקום עצרה אחרים מהם.
הם שוחררו אחרי שהבטיחו ש"זו רק
התפרעות הפגנתית".

כשנעלמו לובשי הקפוטות השחו
רות התחילה מערכה אחרת, זו של
עסקנייהדת. רבנים וחבריכנסת של אגור
דתישראל התחילו להפעיל לחצים על שרי

הרוכבים מחשש שהוא חילחולץ למתקפת דתיים גדולה. מישטרת
ירושלים החליטה שלא לוותר הפעם לחוגים הקיצוניים, שלא
להיכנס איתם למשאומתן ושלא להכנע לשום לחצים לשיחרור
צעורים חרדים. עתה ממשיכה העבודה באתר הארכיאולוגי.

לעיר דוד כדי לבדוק אם הופסקו החפי
רות, לתדהמתם. כפי שהודיע בטעות קול
הם גילו שהעבודות באתר נמשכו
כרגיל.

בעוד השלושה מספרים לקצין מישטרה
ששמר במקום, על עצמותאדם שהתגלו
בחפירות, הגיע לאתר הרב שלמה גורן,
בלוויית הרב מרדכי לופז מביתהדין הר
בני בתלאביב. גורן נכנס לשטח מלווה
בנהגו ופגש שם את תמר שילה. לדבריו,
הוא בא לבדוק אם אכן נשמר ההסכם
שנתתם בין משרדי החינוך והדתות ובין
שילה, על הפסקת העבודות באתר למשך
עשרה ימים, עד לבדיקה מדוקדקת אם
שימש המקום כביתקברות יהודי לפני
מאות שנים.

שלושת החרדים שהיו במקום הצטרפו
לגורן, ותוך כדי שיחה באידיש הראו לו
את המקום שבו, לדבריהם, נמצאו העצי
מות. גורן הנדהם לחץ עליהם שיצהירו
בכתב, שאכן היו במקום וראו במו עיניהם
עצמותאדם בין האבנים. גורן טען שאסור
היה לחופרים להמשיך ולעבוד ואף לא
לבער עבודותאחזקה וניקיון. הוא הר
סיף, שלדעתו ברור שהיו קברים בשיכבה
העליונה, לפני 400 שנה, וזו סיבה מספ
קת להפסיק לחפור, ולו מחשש לביוון
כבודיהמת.

במקום נקהלו חופרים רבים, וגורן פנה
אליהם וביקש לדעת מה הם עושים במי

שלא כבעימותים קודמים בין מישט
רת ירושלים ובין החוגים החרדיים, החר
ליט הפעם קומפורט להתייחס אל הדי
תים כאל עבריינים לכל דבר, כוחות
מישטרה גדולים נשלחו לשכונה ולא הס
כימו לשום משאומתן עם פרנסיה. הי
שוטרים שקיבלו תיגבורת מיחידתמישמר
הגבול, שנמצאת תחת פיקוד מישטרת
ירושלים, השליכו רימוניעשן, פרצו בחר
סותם אל הרחובות.

כמו תמיד, ברחו משליכייהאבנים ומבי
עירייהצמיגים לבתיהם. עד לשבוע שעי
בר, הסכימו הכל שגם ביתו של מיידה
אבנים הוא מיבצרו, והמישטרה נמנעה
מלפרוץ לבתים. הפעם, כדי למנוע את
התחדשות מעשיהאלימות, הוחלט ללכת
עד הסוף. השוטרים עברו מבית לבית,
מדירה לדירה, ועצרו את מי שנראה להם
כאישי שיידה אבנים כמה דקות קודם לכן.

עצמות

אדם

נראה כי שיטת הידיחהזקה הוכיחה
עצמה. המהומות פסקו, הרחובות נפי
תחו לתנועה ואף אבן אחת לא הושלכה
יותר. כמה ימים אחריכך באו כמה חרדים,
כגנבים בלילה, וחיללו קברים בהר הרצל
ובהרהמנוחות.

ביום השני השבוע באו שלושה אברכים